

1698 13k 10

Q. F. F. Q. S.

GOTHOFREDI ANTONII, IC.

DISPVATATIO FEVDALIS X

De

FEVDI LICITE ALIENATI REVO- CATIONE,

Quam

Cum Corollariis ex Iure Publico,
ad ductum Institut. Per Illustris Dn. de RHEZ
IN ACADEMIA FRIDERICIANA,

P R A E S I D E

IO. SAMVELE STRYKIO

I.V.D. & Professore Publ. Ordinario,

D. X. Decemb. A. O. R. MDC XCIX

Placidæ disquisitioni publicæ submittit

FRIEDRICVS VLRICVS von Wulffen/

Eques Magdeburgicus.

HALAE MAGDEBURGICAE,

TYPIS CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, AC. TYP.

2 V A 6 2
OCTOBERE DI ANTONIUS

DISPUTATIO FEADATIS Z

De

FEADATIS
ALTIENATI REAO.
CATIONE

Odeum

Cum Comitatu ex Missis Parvissis

In Academia FRIDERICIANA

Præside

O SAMARITÆ STRIKIO

T.A.D. & P. B. O. L. P. P. O. R. I. N. U. O.

Deo domino & o. m. MDCXCV

Hoc agere deinde tunc implice impunit

Fides Mea speratio.

YRS. CHRISTOPH. VNDRICH. SITTEKII. AG TATI

ANNE. MAGDEBVRGICAE.

1711.

COROLLARIA

Ex Institut. Iuris publici ill. Dn. de Rhetz

Lib. II. Tit. 1.

I.

Dominium eminens Principis in bona subditorum, neque figmentum est, neque dominium priuatum tollit, sed dominum tantum adigit, ut de bonis suis ita disponat, vel disponi patiatur, prout salus Reipublicæ exigit.

2. Ius superioritatis territorialis tantæ eminentiæ est, vt merito pro Maiestatis analogo reputetur.

3. Ad hanc vero superioritatem Principum Evangelicorum quam maxime perrinet cura religionis & scrorum, adeo, vt neminem in his superiorem agnoscant, & hinc nec appellatio in causis ecclesiasticis hic sit admittenda.

4. Quæ de die 1. Ianuarii anno 1624 in Instrumento pacis cauta, hæc tantum possessionem bonorum Ecclesiasticorum concernunt; Nam pro defensione religionis sufficit si modo aliqua dicti anni parte Evangelicæ Religionis exercitium alicubi frequentatum fuerit.

5. Ius emigrandi, quod a religione domini dissentientibus in Instrumento pacis concessum, arbitrii est, non necessitatis, si de cætero tranquille viuant, nec turbis occasionem suppeditent.

6. Reformatæ religionis confortes eadem libertate religionis gaudent, qua Lutherani, & hinc nec possessione

sione bonorum, quam die 1. Ianuarii 1624 habuerunt a
Catholicis deiiciendi.

7. Secularisatio bonorum Ecclesiasticorum pacis
publicæ causa suscepta nihil iniquitatis habet, modo ni-
hil detrahatur necessario cultui diuino.

8. Crimen læsa Maiestatis si a subdito Imperii me-
diato commissum, ad dominum territorii pertinet eius
vindicta, nec opus est remissione ad Imperatorem.

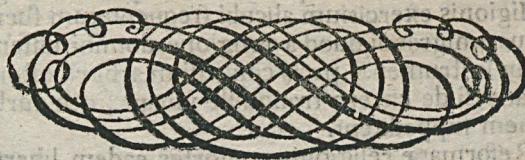
9. Ius collectandi Statibus Imperii hodie sine dubio
competit, nec Status prouincialis hic sibi præcipuas par-
tes vindicare possunt.

10. Subditorum querelæ contra territoriorum do-
minos non mox audiendæ ab Imperatore; sed vel a li-
mene iudicij repellendi, vel literæ Informatoriæ prius
exigendæ.

11. Principibus Imperii potestas competit iura ad su-
perioritatem pertinentia etiam via facti defendere, &
manu militari subditos ad obsequium compellere.

12. Ius exigendi homagium superioritatis conse-
quens est & frustra petunt subditi dilationem homagii
donec priuilegia ipsorum confirmata.

13. Ius sequelæ vel fortalitii exstruendi ad superio-
ritatem territorialem pertinet; Quod si tamen ad æmu-
lationem vicinorum fiant, contradicendi occasio-
nem iustum habent.

DISPV TATIO FEVDALIS X.
DE FEVDI LICITE ALIENATI
REVOCATIONE.

THESES PRIMA.

Interdum feudum etiam liceat alienatum a, reuocatur: quod fit vel περιποίησεως, vel successionis iure b. Ius περιποίησεως dicitur, quo quis contractum alienationis cum alio cœptum perfici prohibet d, & vt secum e fiat petit, vel contractu iam perfecto f, feudum alienatum a possessore g refuso pretio h recuperat i.

a) Licitam alienationem hic intelligimus eam, quæ fit cum consensu domini [vel agnatorum] aut consuetudine vel statuto permittente, Conrad. Rittershus. 2. F. 8. qu. 19.

b) c.i. §. Titius, & ibi Dd. si de feu. def. cont. sit, Vult. i. F. ii. n. 80. Hart. Pift. lib. 2. q. 5. n. 16. q. 7. n. 30. & q. 11. n. 21. [Struv. c. 13. th. 15.]

c) Id est, prælationis, a περιποίᾳ, & ita quidem rectius, Harmenop. in Epitom. iur. civ. lib. 3. tit. περὶ περιποίησεως, Carol. Molin. ad consuet. Paris. tit. i. §. 42. n. 32. Hartm. Pift. lib. 2. q. 5. n. 16. quam vulgo Dd. quorum alii περιποίησεως, alii περιποίησεως, quod etiam magis arridere videtur Andr. Tiraqu. de vrogo retralt. in prefat. n. 2. & pasim, alii denique περιποίησεως, ut Oldendorp. in lib. de iure & equit. scribendum putant. Idem dicitur ius retractus, arg. l. 4. §. 3. ff. de iure fisc. l. 9. §. 2. ff. de administrat. rer. ad civ. pertin. & ius congrui, forte ex l. congruit. 4. C. de locat. pred. civil. lib. ii. vt conieetur aut Tiraquel. quem vide in d. prefat. n. 2. 3. 4. 5. 6. vbi de variis huius iuris appellationibus. Nobis der näher Kauff / Abtrieb oder Einstand. Fundamentum habet in lege Mosaica, Leuit. 2. v. 25. Jerem. 32. v. 7. & seq. Ruth. 4. v. 4. Myns. 3. obs. 51. n. 6. Gail. 2. obs. 19. n. 1. in fin. Ciuili, arg. l. 3. C. de iure emphyt. l. 1. C. non licere habitatoribus, Metrocom. lib. ii. l. 4. C. de loc. pred. ciuil. l. prædia, eod. l. fin. C. de agr. & mancip. eor. l. 35. ff. de minorib. Dd. in l. dudum, (quæ non est interpolata a Tribonianus, vt putat Io. Borch. de feu. c. 3. n. 37.) 14. C. de contrab. emt. Köppen. decis. 52. n. 3. & 4. Dissent. Bald. Arnold. Ferron. Masuer. Ruin. & alii, quos allegat. Tiraquel. d. prefat. n. 61. & Canonica, c. constituta, & ibi Dd. extr. de restit. in integr. ac proinde rationabile, Tiraquel. d. loc. n. 33. & seqq. Köppen. d. decis. 52. n.

13. & 14. Diff. gl. in c. mala consuetudo, distinct. g. & in tota fere Germania, Myns. d. obs. 51. n. 1. Gail. d. obs. 19. n. 1. & 3. Gallia, Italia & Hispania, late Tiraquel. in d. prefat. n. 1. frequentissimum [add. Itterus c. 23. §. 12. vbi plura.]

d) text. est de hoc iure prohibitionis in c. 1. §. porro, ibi, in prohibendo vel redimendo, qualit. olim feud. alien. pot. 2. F. 9. Hartm. Pistor. 2. quæst. 11. n. 21. & q. 12. n. 1. Vult. d. c. 11. n. 81. Rol. de feud. c. 9. concl. 86. n. 3. Ludolph. Schrad. de feud. p. 8. c. 7. n. 2. & 3. Hæc autem duo remedia, prohibitionis & retractus, ex eodem quidem iure προσταγή, descendunt, separata tamen sunt, Rosenth. concl. 86. n. 4. [Germanico etiam differunt idiomate, illud enim dicitur ein Verkauff/Einstands-Recht/näher Rauff hoc, scil. ius retractus, ein Wiederkauff.] Vnde qui iure prohibitionis vñi non sunt, ii propterea iure retractus vti non prohibent, Schrad. d. p. 8. c. 7. n. 8. Carol. Molin. ad consuet. Paris. §. 13. gl. 1. n. 5. & 6. cum illud perfecta emtione adhuc competit, imo primum competere incipiat, Rosenth. d. concl. 86. in f. [Hinc licet agnatus in alienationem consenserit, a iure tamen retractus non excluditur Berlich. p. 2. concl. 40. n. 39.]

e) Extraneo itaque hoc ius cedl non potest, cum in illo cesset eius ratio, vt nimirum res maneat in genere seu familia, Tiraquel. de retract. lignag. §. 26. gl. 1. n. 41. & 3. seqq. Molin. ad consuet. Paris. tit. I. §. 13. n. 20. & seqq. Dan. Moll. ad Nouell. Elect. Augst. p. 2. confit. 32. n. 58. vbi testatur eam quoque in conuentu Misnensi placuisse deputatis Electoris. [Aliud in iure protimis eos conuentionali Carpz. p. 2. c. 32. d. 20.] Diff. Bartol. Angel. Castr. & Iaf. int. 1. §. usufructarius, ff. de nov. op. nuntiat.

f) Quod sit simul atque de pretio conuenierit, in princ. & §. 3. Inßit. de empt. vendit. Vnde deduco, etiam ante traditionem hoc ius competere. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. gl. 2. n. 50. & si. Dan. Moller. add. confit. 32. n. 6. & seqq. [Carpz. p. 2. c. 32. d. 3. Dissent. Berlich. d. concl. 40. n. 28. quem refutat. Carpz. d. l.] Dissent. Ioann. Fab. ad §. 1. Inßit. de empt. vend. Chassan ad consuet. Burgund. rubric de retract. §. 1. in vers. vend. in princ. Iaf. in l. s. cui legatur, ff. de legat. i.

g) Quocunque, non solum extraneo, sed etiam agnato, gradu tamen remotiore, per d. vers. Titius. Wurm. tit. de feudis, 51. obs. 4. n. 8. accurate Hart. Pistor. 2. q. II. n. II. & seqq. Ludolph. Schrad. de feud. p. 1. q. 4. n. II. & q. 5. n. 24. Rosenth. de feud. c. 9. conclus. 88. n. 6. Diff. Thom. de Marin. de generib. & qualit. feud. tit. 2. n. 68. Franc. Sonsbec. p. 13. de feud. n. 117. iunct. n. 121.

n. 121. & seqq. præserim 125. quorum argumenta recenset Pistor. d. q. 11. n. 7. &
3. seqq. & abunde refutat num. 14. & seqq. usque ad num. 20.

h) Quid emptor soluit vel soluere paratus est, s. sed etiam res, i. ibi,
pro equali (intellige illi quod emptor vult dare) prelio accipere volentis,
& ibi, pretio si quod dedit, per quos fiat inuest. 2. F. 3. c. 1. vers. porro, ibi,
pro equali prelio redemptio. qual. ol. feud. al. pot. 2. F. 9. arg. l. 3. C. de iure
emphyt. l. pen. & vlt. C. de locat. præd. ciuil. lib. II. c. potuit, ibi, quantum subi
ab aliis offertur. Locati. Curt. iun. p. 4. de feud. n. 152. Ioan. Köppen. de-
cisi. 52. n. 18. & 19. Tiraquell. de retr. lign. §. 1. gl. 18. n. 4. & seqq. confirmat
multis Schrad. p. 8. c. 7. n. 6. [Richt. Dec. 76. n. 112. & seqq.] Si igitur minus
offerat, etiam si pretium iustum & sufficiens pro rei valore foret, non tamen
audietur, Hartm. Pistor. 2. q. 12. n. 9. & 3. seqq. Schrad. d. c. 7. n. 7. q. 2. Vult.
d. c. 11. de feud. n. 104. Schneid. p. 7. de feud. n. 103. Rosenth. c. 9. concl. 86. n. 3.
Wesemb. consil. 73. n. 76. & 2. seqq. Nov. El. Aug. 33. p. 2. & ibi Dan. Moller.
num. 1. nisi tamen fraus vel collusio interuenisse appareat. Schrad. d. num 7.
Ferrar. Montan. libr. 4. de feud. c. 5. Hartm. Pistor. d. q. 12. n. 12. in fin. & n.
seq. quo casu non tantum quantum aliis soluere velle simulat, sed quantum
revera soluit numerabit. Ioan. Köppen. decisi. 54. n. 47. arg. l. 4. §. 5. & l. 14.
in princ. ff. de in diem addict. l. 1. & tot. eir. C. plus valere quod agit. l. 3.
vers. & siquidem, ibi, quantum ipse revera ab alio recipere potest. C. de iure
emphyt. cum similib. Rosenth. c. 9. conclus. 86. n. 3. lit. b. Huc pertinet qua-
stio, quid juris sit: si post primum contractum emptor augeat pretium in
ipsa venditione appositum, tanquam id non satis iustum fuisset, num isto
casu redimens soluere debeat emptori etiam hanc pretii accessionem seu
supplementum? Negat Arnold. Ferron. ad consuet. Burdegal. tit. de retrah.
etu, §. 1. inf. arg. l. 2. ff. de ret. vendit. l. qui fundum, 7. §. 1. ff. pro emptor.
latissime Tiraquell. de retr. lignag. §. 1. gl. 18. n. 50. & seq. usque ad n. 60. vbi
tandem post longam disputationem distinguendum dicit, utrumque illud sup-
plementum factum fuerit in continent, omnibus adhuc integris, an vero
rebus non integris: ut illo casu quid in posteriore, hoc, quid in primaven-
ditione actum sit dispiciatur. Quod si partes super pretio conuenire neque-
ant, iudex id facta subhaftatione ex bono & aequo arbitrabitur. Ferrar. Mont.
d. c. 5. Köppen. d. decisi. 52. n. 20. per ibid. not. Hartm. Pistor. d. q. 12. n. 13.
inf. Denunciatio quoque vel iudicis vel partis necessaria est, c. fancimus,
& ibi Matth. de Afflict. n. 2. & 9. de iure περιμόσεως, arg. l. 3. C. de iure
emphyt. l. 17. ff. ad l. 1. l. de adult. l. 5. ff. quod uant clam. late Tiraquell.
de retract. lign. §. 36. gl. 1. & gl. 2. pertor. alioquin retrahere volens facti igno-
rantiam

rantiam prætendet, l.f. §. 1. pro suo, l. II. ad SC. Vellejan. l. 42. de reg. iur. c.
 cum quis, de reg. iur. in 6. eleganter Wesenb. consil. 73. n. 73. Nec sufficit
 dare pignora vel fidejussores, quamvis idoneos, sed omnino pecuniam quam
 dedit emptor restituere cogitur, arg. l. 4. §. 3. de reiudicat. l. 10. de pignorat.
 att. l. 6. §. 1. quib. mod. pign. vel hypoth. solv. l. 21. §. 2. de consti. pecun. Tiraq.
 de retract. lignag. §. 3. n. 14. & seqq. Pistor. d. q. 12. n. 6. Rosenth. c. 9. concl.
 60. num. 3. lit. f. Cum enim hoc casu facto opus sit ad consequendum hoc
 ius id in primis impleri debet, arg. l. 19. & ibi not. C. de vsur. l. 5. C. de dijsr.
 pign. Tiraquell. de retract. lign. §. 1. gl. 17. n. 6. Pistor. d. q. 13. n. 5. nisi emptor
 illi deberet, tum enim posset compensare. Tiraq. d. §. 3. gl. 3. n. 2. & 5. Molin.
 ad confuet. Paris. §. 13. gl. 7. n. 10. & 11. cum id vim solutionis habeat, l. 4.
 qui potior in pignor. modo liquidum sit, vel intra tempus solvendi liqui-
 detur, Ros. d. concl. 90. n. 3. sub lit. c. Sed & vna cum pretio refundenda
 emptori sunt meliorationes & impensae, si quas in re fecit. Vide Tiraquell.
 de retract. conuentional. §. 7. gloss. 1. per tot. poriss. n. 3. Dan. Moller. ad Nou-
 well. El. Augus. p. 2. consti. 32. n. 24. & seq. [Carpz. d. c. 32. d. 7.] modice
 tamen quales sunt quæ ad conseruationem ædificiorum pertinent, die Gü-
 ter in Dach und Fach zu halten / non curantur, sed ei incumbunt, qui ha-
 bet usum rei, l. 12. de impens. in res dot. fact. l. 18. §. 2. in f. commodat. Moller.
 add. consti. 32. n. 27. ubi quid sit Dach und Fach explicat. Et ita respondit
 Modest. Pift. conf. 27. n. 123. l. 2. Porro quia, vbi cunque de iure περιποίησεως
 circa res feudales tractatur, mentio fit pretii, id in aliis contractibus, quam vbi
 pretium interuenit, admitti non debet. Schrad. p. 8. defeud. c. 7. n. 33. & c. 3. n. 4.
 Cuiac. de feu. tit. 4. lib. 2. & in c. Titius lib. 4. tit. 4. Vult. d. lib. defeud. c. II. n.
 105. Ros. c. 9. coel. 90. n. 4. eleganter Pistor. d. q. 12. n. 14. 15. 16. 17. In permutatione
 itaque retractui locus non est, Ros. d. concl. 90. n. 10. Guid. Pap. decisi.
 92. in f. & decisi. 508. n. 1. Dan. Moller. ad Nouell. Aug. p. 2. c. 32. n. 30. 31. 32.
 vbi in fine scribit, ita pronunciatum fuisse in Scabinatu Lipsiensi. [Carpzov.
 p. 2. C. 49. d. f. 5.] Diff. Io. Igne. ad l. dudum n. 99. C. de contrah. empt. & A-
 lexand. conf. 197. n. 1. & seq. lib. 7. multo minus in donatione, d. §. sed etiam
 res, & ibi Dd. per quos fiat inuestit. Pistor. d. q. 12. n. 17. Schrad. d. c. 7. n. 4.
 Rosenth. d. concl. 90. n. 7. idem est in subfeudatione, Cuiac. d. lib. 2. tit. 4.
 & lib. 4. tit. 4. Vult. d. c. II. n. 106. Rosenth. d. concl. 90. n. 5. Hartm. Pistor.
 2. q. 44. n. 6. & 16. nisi dolo vel collusione quadam nomen subfeudationis
 contrahentes usurpent, interim vero pretio interueniente, reuera sit emptio
 venditio, tunc enim rescissa inuestitura (si quæstamen dicenda est) & pre-
 tio, quod accipiens dedit, reddito retractui locus foret. text. est in d. c. 1. §.
 sed vlt.

sed etiam res, vers. per feudum, ibi, nisi fiat in fraudem nostræ consuetudinis. Pistor. d. q. 12. n. 16. Rosenth. d. concl. 90. n. 6. [Idem & in permutatione & donatione iuris Reinking. de Retract. qu. 4. n. 91. & 94. Struv. c. 13. t. b. 21. n. 1.] Quomodo vero & quando fraus circa hæc præsumatur, vel non, pluribus persequitur Arnold. Feron. ad consuet. Burdegal. tit. 2. de retract. §. 25. Chafsan. in Consuet. Burg. Rubr. 10. de retract. §. 9. num. 5. seqq. Molin. in consuet. Paris. §. 13. gl. 5. num. 46. & seqq. Illud notandum quod scribit Dan. Moller. ad Nonell. Aug. 32 p. 2. n. 32. inf. si subsit suspicio simulatos esse eiusmodi contractus, & in fraudem agnatorum retrahere cupientium factos, iurare super iis in defectu probationum contrahentes cogi, & ita pronunciasse Scabinos Lipsenses. confer Marcell. Calam. de modo artic. & proband. §. 2. q. 557. n. 1273. & seq.

i) c. i. §. sed etiam res, ibi, compellatur rem tibi restituere, per quos fiat inuestit. idque alienatore etiam num viuo. Hart. Pistor. p. 2. 45. n. 16. q. 11. per tor. potiss. n. 11. & seqq. & q. 20. n. 16. & 17. Andr. Fachin. libr. 7. controvers. c. 15. quod ipsum quoque vasallo defuncto ipsi est liberum: sed quis tam stultum credit eum, qui vasallo defuncto iure proprio, sine villa refusione pretii, reuocandi ius habet, nisi causa aliqua vrgens, cur id faciat, subsit, iure potius περιμποστεως oneroso, quam iure suo proprio lucroso usurum esse. Vult. I. F. II. n. 81.

II.

Quod fieri potest etiamsi emptor ante redemptionem feudi ob feloniam illo priuatus a, vel cum pacto de retrovendendo emptum, & felonia ante reuenditionem commissa sit b, idque condicione ex moribus feudorum c.

a) Schrader. tract. de feud. p. 2. p. 9. princip. sect. 10. n. 1. Rosenth. c. 10. de feud. concl. 7. n. 1. & 2. quoniam illis fraudi esse nec debet, nec potest alienatio a vasallo facta. Barthol. Chafsan. in consuet. Burgund. rub. 10. des retractis le lignagier. gl. fin. ou. detenteur. vbi Matth. de Afflict. §. 11. contrarium docentem reprobavit. Maxime si feudum hoc tale esset, in quo vassalli venditoris offensa agnatis nocere non potuisset. Rosenth. d. conclus. 7. num. 3.

b) Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. §. 30. q. 43. n. 161. Tiraquell. de retract. conventional. §. 3. gloss. vnic. n. 32. Rosenth. d. concl. 7. n. 4. Quid si dominus vassallum venditorem auocando præuenisset, an ab eo quoque repeti hac actione potest? Affirmant Tiraquell. Molin. d. loc. quibus subsitit Rosenth. d. conclus. 7. n. 5. 7. 10. Negat Ioan. Schoner. disput. feudal. g. thes.

g. tbcf. 105. vol. 1. & quidem rectius, cum factio ex pacto de iureuendo sit mere personalis, nec detur contra tertium possessorum. Andr. Gail. 2. obser. 16. n. 3. Mynsing. 6. obs. 69. Diff. Bald. consil. 82. lib. 1. Paul. de Castr. int. si cum venderet. ff. de pignorat. act. n. Schrader. d. scil. 10. n. 3. Et ex hac ipsa quoque ratione, si contra pactum de retrouendendo feudum alienatum esset, ab eo, in quem alienatum est, vindicari nequit, sed agi saltem potest aduersus venditorem ad interesse. Ioachim. a Beust. in rep. l. admoneendi, num. 872. ff. de iureiur. Sichard. in l. 3. num. 7. C. de condit. ob. caus. Modestin. Pistor. consil. 21. num. 4. lib. 1. Wesebe. consil. 39. & Ernest. Cothman. consil. 41. dicens id certi & in foro ac curiis recepti iuris esse. Eamque confirmauit etiam Elector Saxoniae Augustus Nouell. consil. 32. p. 2. vbi Dan. Moller. n. 38. & seq. communem & veriorem scribit, prolixie in vtramque partem disputans Tiraquell. de retract. conuentional. §. 1. gloss. 7.

c) Quoties enim lex noua aut consuetudo ius nouum inducit, nihil vero de actione disponit, conditio inde dari solet, l. i. & ibi Bart. & alii. ff. de condit. ex lege, & quod id in feudis etiam obtineat testantur gloss. Bald. Ifer. Aluar. Præpol. & omnes inc. i. de contror. int. dom. & empt. Ludolph. Schr. p. 8. c. 3. n. 8. quæ est personalis in rem scripta, Robert. Marant. diff. g. n. 2. Bald. in d. c. 1. n. 2. Gail. 2. obser. 19. n. 6. Tiraquell. de retract. lignag. §. 8. gl. 5. n. 6. & §. Rosenth. c. 9. concl. 94. n. 12. ideoque possessorum quounque res vadat sequitur, arg. l. 3. §. 3. ad exhibent. l. 9. §. fin. quod met. caus. l. 3. vbi Bart. Bald. & Dd. C. cod. Contra quem & libellus proponendum. Jacob. Nov. de iure περιμήσεως, §. 4. n. 46. Chaffan. in consuet. Burg. rub. 10. §. 11. n. 12. 3. vnde si primus emptor durante tempore retractus secundo vendidit, a secundo illo repeti hac actione potest, Chaffan. d. rubr. 10. de retract. §. 11. in verb. on. detenteur. n. 2. Rosenth. c. 9. concl. 94. n. 15. id que oblato pretio quo prior, non quo ipse emerat, Chaffan. Rosenth. dd. loc. arg. l. postliminium, 19. §. 9. de capiv. & postlim. Dissent. Sebaut. Neoph. in constit. si quis emit. sup. verb. vniuersali, qui putat, ex secunda venditione agi oportere. Quid si non vendidit, sed tertio alicui donavit? adhuc idem dicendum, Rosenth. d. conclus. 94. n. 17 eleganter Robert. Marant. diffut. 9. per tot. Dissen. Schrad. d. p. 8. c. 3. n. 4. Afflict. de iure περιμήσεως §. licet enim, num. 19. & decis. Neapol. 338. Conueniendo eum vel in loco rei vendita, vel etiam domicili, quandoquidem hoc in actionibus mixtis & personalibus in rem scriptis concedi solere dubium non habet, c. ex parte de foro compet. vbi Canonist. Tiraquell. d. §. 8. gl. 5. n. 1. 3. 4. 5. 8. 9. confer. Arnold. Ferron. in consuet. Burdegal. §. 1. tit. 2. de retract. Adco vt si res sub diuerfis

diuersis iurisdictionibus inferioribus sit sita, ex illo capite liberum sit actori apud omnium superiorem proximum item instituere ex causæ continetia, secundum tradita Gail. 1. obser. 32. Mynsing. 1. obser. 4. Rebuff. de euocat. num. 71. & ita in petitione hereditatis Cameram Imperialem iudicasse sapientis testis est Rosent. d. concl. 94. n. 19. Atque ea quidem omnia quæ de iure περιποίησεως, hactenus diximus, locum habent, etiam si feendum ex natura sua, vel ex statuto, consuetudine aut conventione, sine agnatorum aut in ineustitura comprehensorum consensu, esset alienabile. Vult. lib. 1. de feud. c. II. n. 95. quia hoc ius seu priuilegium videtur eis tacite reseratum ex quo expresse ademptum non est. Ioan. Caccialup. obser. feudal. 20. n. 1. 2. Wurmb. tit. de feudis, 51. obser. 17. Diff. Molin. in consuet. Paris. verb. feendum, §. 35. n. 22. Burfat. consil. 94. n. 53. Imo etiam si in isto loco aut provincia, vbi feendum situm & etiam curia Domini est, ius retractus sive περιποίησεως in aliis rebus non sit in vsu. Rosenth. c. 9. de feud. concl. 87. n. 2. quia rectus in feudis non propter consuetudines aut leges prouinciarum. agnatis ius redimendi & retrahendi indulgentes, sed ex generali feudorum consuetudine, in bonis feudalibus vbique locorum, vbi vsus feudorum vi- gent, illis competit. Sonsb. de feud. p. 13. n. 120. Hartm. Pistor. p. 2. q. 11. n. 9. & u. Tiraq. de retract. lignag. §. 35. gl. 4. n. 13. in fin.

III.

Iure successionis a feendum alienatum nunquam viuo, sed defuncto demum alienante reuocari potest, idque rei vindicatione vtili b, pretio nullo refuso c.

a) Quod vi ineustitura competit, & dependet a facultate succeden-
di, atque ex hac prouidentia antecessorum quesita. Vult. d.c. II. n. 82. Hartm.
Pistor. 2. q. 6. n. 8. & q. 19. n. 17. q. 28. n. 1. & 8. Iul. Clar. §. feendum, qu. 41. num. 2.
Quo modo omnis alienatio, etiam autoritate Principis facta. Bald. & Dd.
in c. 1. de alienat. feud. patern. Hartm. Pistr. 2. .qu. 40. n. 33. redditur nulla
atque inualida, cum hoc casu reuocatus ius suum in ineustitura fundatum ex
seipso astimet, aliter atque in iure περιποίησεως, in quo agnatus ius in con-
tractu fundatum ex persona potius emptoris astimat, imo ex sua etiam i-
psius ob proximitatem. Vult. d.c. II. n. 82. in fin. Idque procedit, non solum
in alienationibus propriis, sed in omnibus, quæcumque sub generali aliena-
tionis vocabulo veniunt, imo in quavis alia dispositione per quam feudi
conditio redditur deterior, vel aliquo onere prægrauatur, c. 1. §. econtrario,
in fin. de inaeust. de re alien. fact. 2. F.S. Ideoque hypotecam vel pignus in

L 1 z

feudo

feudo absque consensu agnatorum constitutum in ipsorum incommodum cedere non potest. Andr. de Iser. Camerar. & Dd. in c. Imperiale, in princ. de prohib. feud. alien. per Frid. Pistor. d. quest. 6. n. 45. cum 3. seqq.

b) Guerrin. Piso Soac. in prelud. feudor. c. 21. n. 9. Hartm. Pistor p. 2. q. 1. n. 29. [Quam actionem reuocatariam vocat Struv. c. 13. tb. 17.]

c) c. i. §. hoc quoq. & ibi Dd. de succession. feud. & d. versic. Titius, ibi, nullo dato pretio recuperari potest, si de feud. def. cont. sit. 2. F. 26. c. 1. in pr. de alien. feud. pater. 2. F. 39. Mynsing. 4. obf. 83. n. 2. Schrad. p. 8. c. 8. n. 31. & 2. seqq. & hoc afflere omnes Interpp. in d. versic. Titius, nullo, in contrarium cuncte scribit Hart. Pistor. p. 2. q. 6. n. 10. Neque sane mirum, cum enim iure vasalli alienantis per mortem penitus extincto, atque hinc etiam iure acceptoris sublati, feudum ad agnatum proprio iure pertinere incipiat, is utiq; lege pristinæ conuentionis tum inter alios initæ, tum etiam morte autoris iam extinctæ, ad pretii restitutionem adstringi, vel alio onere prægrauari minime poterit, sed potius feudum suo iure libere vendicat. Quod verum est, et si æris alieni necessitate cogente ad alienationem vasallus processisset Curt. iun. p. 4. num. 107. Hartm. Pistor. d. q. 6. n. 49. & 5 seqq. Dill. Hanneton. tract. feud. lib. 5. c. 5. vel etiam nullo eius hoc quidem casu interueniente facto feudum in solutum datum, vel aliqui distractum, & creditoribus adjudicatum esset. Tiraquel. deretr. lignag. §. 1. gloss. 14. n. 3. 14. & seq. Mehoch. de arbitr. iud. quest. lib. 2. cent. 2. casu 182. Hartm. Pistor. d. q. 6. n. 55. cum 2 seqq. Nisi feudum esset alienatum obonus quoddam reale feudo ita incumbens ut agnatus etiam iniuitus istud agnoscere teneretur, Hartm. Pistor. d. q. 6. n. 66. Ioan. Koppen. decis. 54. n. 83. vt si quis pro elocandis filiabus vel maritandis sororibus pecuniam mutuo sumpsisset, & feudum oppignorasset, agnati et si non consensissent istud soluere & pignus luere tenerentur, Koppen d. l. Pistor. d. q. 6. num. 67. iis enim, ex consuetudine, deficientibus ceteris bonis hereditariis, ex feudo dos est constituenda, eleganter Hartm. Pistor. p. 2. qu. 37. Koppen d. decis. 54. n. 84. & 87. Dan. Moller ad Nouell. Elect. August. 46. & 4. seqq. n. 13. p. 2. [Carpz. ad d. Conf. 46. d. 16. Struv. c. 14. tb. 17. Moribus autem Pomeraniæ & Marchia ex feudo deberunt dos etiam hereditas ampla sit. Mev. P. 3. D. 363. Muller. Resol. March 02. n. 16.] quod in terra fere Germania receptum esse, testatur Modestin. Pistor. conf. 11. n. 26. lib. 1. Idem obtinet in dotalitio Koppen. d. decis. 54. n. 89. Pistor. d. qu. 6. n. 67. quod viduis nobilibus, moribus potissimum Saxonici etiam irrequisitis agnatis, quantum non excedit quantitatem dotis, constitui solet Hartm. Pistor. p. 1. qu. 4. n. 6. Jacob. Thöming. conf. 4. n. 73. lib. 1. Schurff, conf. 51. nu. 2. cent. 3. Georg. a Rot-

Rotschitz in libell. vom Leibgeding art. i. n. 20. Ioach. a Beust. tract. de iure connub. p. 3. c. 9. confer per discursum prolixo hæc tractantem Andr. Kohl. libr. exercitata. iur. c. 1. § 2. [Carpz. P. 2. C. 42. d. 5. n. 5. & Klock. P. 3. conf. 155. n. 181. Mylerus ab Ehrenbach in Gamol. Princ. Imp. c. 12. n. 8. & seqq. Struv. c. 14. th. 9. seqq.] Diff. Ambros. Schurer. in tract. de success. ab intest. tit. 4. de honor. differ. versic. ex consuetudine huius patriæ, atque ita suo tempore in aula Electorali obseruatum fuisse, referr. Dan. Moller. ad Nouell. Augst. p. 2. c. 42. num. II. De pecunia mutuo sumpta, pro praestando seruitio militari, idem affirmat Thom. de Marin. quod recte improbat Bartholom. Camerar. in c. imperiale, de prohib. feud. alien. per Frideric. quia vasallus ratione seruitiorum domino praefandorum fructus feudi percipit, non igitur propter illa feendum novo onere prægrauare debet, non consentientibus agnatis. Hartm. Pistor. d. q. 6. n. 69. Iacob. Thoming. decis. 27. Koppen d. decis. 54. num. 93. 94. [Struv. d. c. 14. th. 16.] Sane si as alienum occasione feudi contractum & in vilitatem eius conuersum esset, agnatos ad solutionem tene-ri recte consuluit Crauet. conf. 197. n. 1. idem tenet Camerat. in d. c. imperiale, quod etiam constitutionibus Electoralibus Saxonis comprobatum est. Nouell. Aug. p. 2. c. 46. vbi Dan. Moller. [Richter. dec. 78. n. 30. Carpzov. P. 2. C. 46. d. 26.] atque ita vnu seruatur. Pistor. d. q. 6. n. 70. quod accurate secundum regulas iuris communis examinat Iacob. Thoming. decis. 27. [Plura de debitis feudalibus prolixo tractat Struv. c. 14. per rot. add. Carpz. tr. de oner. vasalli feudal.]

IV.

Vtrumque ius non competit, nisi in inuestitura vocatis^a, & quidem filiis, vt feendum ex pacto & prouidentia paternum reuocent^b, non item nouum consensu domini alienatum^c; nec hereditarium, siue nouum sit, siue antiquum^d.

a) Eo excepto, quod in feudo ex statuto vel consuetudine alienabili dominus quoque habet ius περιμήσεως, c. 1. §. porro, ibi Dd. qual. olim pot. feud. alien. 2. F. 9. Carol. Molin. in consuetud. Paris. tit. 1. §. 20. gloss. 10. n. 5. Ioan. Köppen. decis. 52. n. 5. fac. 1. fin. C. de iure emphyt. [Carpz. p. 2. c. 31. d. 6. 7. Rauchb. 6. p. 4. qu. 43. n. 22.] ita vt in feundo novo etiam agnatis sit potius in antiquo vero illis cedat. d. c. 1. §. porro, vers. in prohibendo autem, ibique Schenck. Baro. n. 7. & 9. Balzaran. n. 16. & alii, Wesenb. conf. 73. n. 42. p. 2. vbi Iasonem in d. l. fin. n. 12. C. de iure emphyt. in parte dissentien-

tem allegat. Quod intelligendum de feudo novo, in quo agnati ius succendi non habent. Nam in retrahendo eo, quod ex pacto in transuersales est transitorium, præferendi sunt agnati domino, Rosenth. *de feud. c. 9. q. 87. num. 6.* An & filii? Non puto, nisi feudum sit ex pacto & prouidentia, & parentis alienans non consentiat domino retrahere volenti. Diff. Rosenth. *d. loc. filios indistincte potiores existimans.* Quid si perenti vasallo dominus feudi vendendi facultatem concederit, an nihilominus ius retractus habebit? Negantium nobis arridet opinio. Hartman. Pistor. *lib. 2. p. 1. q. 12. n. 51. & 56.* Schneid. *de feud. p. 7. c. 2. n. 79. & seqq.* Nic. Boer. *in consuet. Biturig. iur. de consu. rei feud. §. 1. gl. vn. insin.* Diff. Carol. Molin. *d. §. 20. gl. 1. n. 8.* cui adstipulari videtur Rosenth. *c. 9. q. 91. num. 9. & seqq.* vide tamen eundem *num. 15.*

b) In hoc enim feudo filii eodem fere, quod agnati, iure censentur, ut ab illis etiam omisla hereditate posit retineri, Rosenth. *c. 2. q. 33. n. 46. 50. & seqq. & 7. q. 21. n. 1. 3. 5.* Schrader. *p. 8. c. 8. n. 12.* (Diff. Hartm. Pistor. *lib. 2. p. 1. q. 1. n. 71. q. 2. n. 10. & q. 13. n. 50. & seqq.*) ac proinde defuncto alienatore ex iure successionis reuocari, Zaf. *de feud. p. 8. n. 62.* Rosenth. *c. 9. q. 67. n. 2. & q. 71. num. 5. & seqq.* Fachin. *7. controv. iur. 18.* Ioan. Köppen. *decis. 54. n. 27. & 49.* Dissen. Hartm. Pistor. *libr. 2. p. 1. q. 13. n. 33. & seqq.* illo autem viuente iure περιτυμήσεως. Schrad. *p. 8. c. 7. n. 9.* Sonsb. *p. 13. n. 117. 171. cum seqq. 126. & 136.* Rosent. *d. c. 9. quas. 88. n. 1. & seqq.* Myns. *4. obs. 85. n. 3.* Cacheran. *decis. 175. n. 2.* Ioan. Köppen. *d. decis. 54. n. 44.* Diffent. Hartm. Pistor. *d. loc.*

c) Necdum enim ius in feudo novo radicatum habent, sed nudam succedendi spem, quæ quorum est constituta conuentione, corundem quoque præcidi potest contrario consensu, Hartm. Pistor. *lib. 2. p. 1. q. 4. num. 44. cum seqq.* Rosenth. *c. 9. q. 66. n. 1.* Fachin. *7. controv. iur. 8.* Iacob. Thoming. *decis. 23. n. 3.* Myns. *4. obs. 85. n. 12.* Köppen. *decis. 54. n. 40.* (Dissen. Sonsb. *de feud. p. 13. num. 100.* Alter. Bald. *in c. 1. §. hoc quoq. n. 4. de success. feud.* Curt. *iun. de feud. p. 4. n. 144.*) nisi proprio suo acceptantum facto in feudo novo ius sibi quæserint, Rosenth. *d. c. 9. q. 65. n. 11. & seqq. & q. 66. n. 6.* Thoming. *d. decis. 23. n. 7.* Hart. Pistor. *d. q. 4. n. 91. & quest. 20. n. 14. & seqq.* aut feudum æque principaliter contemplatione eorum concessum fuerit, Vultr. *1. F. II. n. 84. vers. hinc valde prob. Fachin. d. c. 8. vers. ad ipsam, inf.* Hartm. Pistor. *d. q. 4. n. 88.* qua de re vide latisime differentem Rosenth. *d. q. 66. a. num. 6. usque adf.* [Imo hic vnicus casus est, ubi feudum ratione liberorum potest dici ex pacto & prouidentia, ut dixi superiorius. *D. I. tb. vlt. lit. k. p. 60. in not.*] d) Non

d) Non ex iure successionis, quo non fruuntur, nisi suscipiant bonorum allodialium hereditatem, atque ita factum defuncti patris praestent, c.i. an agnat. vel fil. 2. F. 45. c. 1. §. filius, de capitan. qui cur. vend. 2. F. 51. c. vn. sumus ex fratrib. 4. F. 83. iuxta Cuiac. & arg. c. i. §. Titius, & §. si vasallus culpam, si de feud. defunct. cont. sit, 2. F. 26. c. vn. si vasal. feud. priv. cui def. 2. F. 31. Hartm. Pift. lib. 2. p. 1. q. 13. n. 51. & seqq. Vult. 1. F. II. n. 88. Rosenth. c. 9. q. 69. n. 1. vide tamen eundem, quest. 71. & 72. pasfm per tot. & confer Fachin. 7. contror. iur. 18. [Add. pro sententia autoris Carpz. p. 2. c. 28. d. 9. & 12. p. 2. C. 48. d. 11. Berl. p. 2. concl. 58. n. 28. Richter. Dec. 79. n. 4. & 7. Michaelis Resp. Chilon. 14. Itterus c. 23. §. 13. Struv. d. c. 13. th. 10. n. 5. seqq. vbi hanc sententiam pluribus rationibus comprobatur, & ad dubia respondet.] neque retractus seu προτυπώσεις iure, vt erudite ostendit Hartm. Pift. d. lib. 2. p. 1. q. 5. n. 26. & qm. 13. n. 55. Fachin. 7. contr. iur. 19. per d. §. Titius, si de feud. defunct. conten. sit, & d. tit. 83. in extraordin. Diff. Rosenth. d. c. 9. q. 88. Schrad. p. 8. c. 7. n. 26. [quorum sententia etiam verior vid. Struv. c. 13. th. 22. quia filius hoc ipso factum patris non impugnat, sed tantum in extra- nei emptoris locum, oblato eodem pretio, surrogari petit. add. Berlich. p. 2. concl. 60. n. 27.]

V.

Agnatis vero ius reuocandi feudi tam hereditarii b, quam eius, quod est ex pacto & prouidentia c competit: non tamen promiscue omnibus, quorum interest; sed proximis tantum d.

a) Antiqui scilicet, huius enim includuntur ineftitura, c.i. in princ. de al. feud. pater. 2. F. 39. c. 1. §. porro, qualit. olim pot. feud. alien. 2. F. 9. c. 1. §. 1. de succession. feu. 1. F. 8. non item noui. Vultei. 1. feud. II. n. 89. & n. 94. vers. agnatus igitur, ne quidem si ita nominatum sit acceptum, vt frater fratris, aut collaterales primo acquirenti in eo feudo succedant, modo consente domino alienatio facta sit. Clar. in §. feudum, q. 41. n. 2. Iacob. Thoming. decis. 23. n. 3. nisi eterque fratrum illam concessionem acceptauerit. Zaf. p. 9. n. 30. Schrad. p. 8. c. 6. n. 16. Mynsing. 4. observ. 85. n. 13. Rosenth. c. 9. conclus. 65. n. 13. Ludouic. Fachs. in consilio quodam de simultanea ineftitura, num. 13. quod subiectum est questioni 20. Hartm. Piftor. lib. 2.

b) Quod nimurum primo ineftito eiusque heredibus datum est, Doctores mixtum appellant, nobis improprie hereditarium dicitur. Pinell. int. 1. p. 3. n. 95. C. de bon. matern. Clar. in §. feudum, quest. 41. n. 5. Rosenth. de feud.

de feud. c. 9. conclus. 67. n. 5. vbi in Camera Imperiali ita iudicatum fuisse testatur. Eadem quoque sententiam ut veriorem commendat Hartm. Pistor. libr. 2. p. 1. q. 14. n. 54. [vid. Carpz. p. 2. c. 48. d. 1. Aliud autem in feudo mere hereditario, ob liberam dispositionem quam vasallus in eo habet Berlich. p. 2. concl. 57. n. 5.] Diff. Couarruy. 2. variar. resolur. 18. n. 4. vers. octauo queritur. Intrigliol. cent. feudal. 1. q. 51. n. 11. & 184. cum seqq. Matth. de Afflict. decis. 112. n. 3. & decis. 240. n. 11. & alii complures, quos adducit Hartm. Pistor. d. q. 14. num. 34. Sane quin in feudo absolute hereditario omnis reuocatio cesseat, dubium nullum est. Vultei. 1. feud. 11. num. 90. Hartm. Pistor. d. quest. 14. in princ. & num. 1.

c) Quod fatentur uno quasi ore omnes, teste Rosenth. d. concl. 67. n. 2. Et reuocant agnati tam hoc, quam illud feudi genus, non tantum mortuo alienatore ex iure successionis, sed & eo adhuc viuente, iure περιμήσεως. Schrad. de feud. p. 8. c. 7. n. 11. Hartman. Pistor. lib. 2. p. 1. q. 11. n. 11. Fachin. 7. controuersi. iur. 15. Mynsing. 4. observ. 85. n. 6. Ioan. Köppen. decis. 54. n. 51. per. text. in c. 1. §. porro. qual. olim. pot. feud. alien. 2. F. 9. c. 1. §. 1. per. quos fiat inuesti. 2. F. 3. Diff. Ferrar. Montan. in tr. de feud. lib. 4. c. 5. vers. & talis reuocatio. Curt. iun. p. 4. num. 151.

d) Vult. d. c. II. num. 90. in princ. Tiraquell. de retract. lignag. §. 11. gloss. 2. n. 4. confirmat multis Hartm. Pistor. 2. quest. 6. num. 36. 59. 61. & 2. seqq. Proximus itaque agnatus in feudi reuocatione remotiorem excludit, c. 1. §. sed etiam res, per quos fiat inuesti. c. 1. §. donare, vers. porro. in fin. qualit. olim. feud. pot. alien. Tiraquell. d. §. 11. gl. 2. num. 1. Pistor. d. quest. 6. n. 61. & quis proximior habendus sit. q. 15. n. 15. p. 2. Non solum si in extraneum, ied & si in remotiorem agnatum sit alienatum. per text. in d. vers. Titius, vbi FF. communiter. Wurmbser. tir. de feudis, 51. observ. 4. n. 8. Zal. p. 9. n. 25. 26. Sonsbec. p. 13. n. 115. conclus. 4. & seq. Clar. §. feudum. quest. 42. n. 5. & 6. Rosenth. c. 9. concl. 67. n. 6. & concl. 81. n. 3. & 4. & hanc sententiam omnes interpp. communiter amplexos esse, & quod illa sit verior atque receptione, dicit Pistor. 2. quest. 6. num. 20. & q. 7. n. 14. atque ita respondit Collegium Francofurtense ad Oderam testatur Ioan. Köppen. decis. 54. n. 75. [Struv. d. c. 13. tb. 16. n. 2. & tb. 17. n. 1.] Diff. Laudens. & Präpos. ind. vers. Titius. Cephal. consil. 307. vol. 3. per. text. in c. vnic. verific. & licet de alien. feud. pater. 2. F. 39. & in d. §. sed etiam res. & inc. vnic. §. severo, de alienat. feud. 1. F. 13. quos textus minus recte ad confirmandam illam sententiam trahi, ostendit Pistor. d. q. 6. n. 21. & seqq. vsque ad num. 30. practicata tam tam eam fuisse annis superioribus inter Philippum Comitem Palatinum,

latinum, & Alexandrum Ducem Bauariae, legimus apud Ioan. Caccialup.
obseruat. feudal. s. n. 13. & Bernhard. Wurmser. tit. *defendit. s. i. observ. 4. n. 10.*
 Quid si concurrent cum fratribus fratrum filii, an hi iure representationis
 simul cum illis admittentur? utique per c. 1. de *succession. fratr. 2. F. 11. &c.*
i. de succession. feud. 1. F. 8. auth. cessante. C. de legitim. heredit. que ab intest.
def. Köppen. decis. 54. n. 6. quamvis iure Saxonico a patribus excludantur.
Differ. iur. civ. & Saxon. 25. p. 1. fac. text. Landrecht 1 artic. 3. ibid. die sich
aber naher 1 & artic. 17. ibi, wann sich aber ein Erbe / re. Sed isti textus
strictissime intelligendi sunt, & non immerito in feudalibus & beneficiis loc-
cum non habent, d. differ. 25. Jacob. Thoming. decis. 43. num. 18. Wesenb.
conf. 15. n. 1. Schurff. conf. 8. cent. 1. Nonell. Elect. Aug. 29. & ibi Dan. Moll.
p. 3. eleganter & prolixo Hartm. Pistor. lib. 1. q. 23. num. 3. & seqq. [Carpz. p.
3. c. 29. d. 3.] Quod si proximior hoc iure vti nolit, aut non possit ad se-
quentes in gradu ex capite edicti successorii deuoluetur, quod in reuoca-
tione, quæ sit ex iure successionis, nullum habere dubium scribit Vultei. d.
c. 11. num. 101. [ad hibita tamen distinctione Struui d. tb. 17. n. 2.] Idemne
vero in iure περιτυμήσεως vt similiter proximiore nolente retrahere feudum
alienatum, admittantur proximiiores insequentes? Ita est, ex sententia Interpp.
communi, Schrad. p. 1. q. 3. num. 14. & p. 8. c. 7. n. 56. & seqq. Sonsbec. p. 13. n.
19. Cacheran. decis. Pedemont. 177. n. 4. versic. binc sit, quod & nouissime
secuti sunt. Rosenth. c. 9. de feud. conclus. 82. n. 11. 12. & 13. Rittershus. 1. F. 8.
n. 22. Andr. Fachin. 7. controvers. 17. [Carpz. p. 2. c. 49. d. 7. Struv. d. c. 13.
tb. 22. n. 2.] Diff. Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. quest. 12. a n. 65. vsque ad fin. Id-
que non solum in agnatis in diuersis gradibus, verum etiam in uno & eo-
dem constitutis, procedit, Hartm. Pistor. d. libr. 2. p. 1. q. 6. num. 30. Schrad.
p. 8. c. 6. n. 8. Nam si plures sint, & uno vel altero consentiente facta sit a-
lienatio, cæteri non consentientes feendum reuocare possunt, non quidem
in solidum, vt poss Jacob. de Ardz. putauit Neuizan. conf. 10. num. 17. sed
pro sua quisque portione. Tiraquell. de retract. lignag. s. II. gl. 6. num. 21.
Rosenth. c. 9. concl. 81. n. 2. & 5. Vult. d. c. II. num. 97. Pistor. 2. q. 7. n. 19. 20.
28. 31. & seqq. Jacob. Thomin. decis. 43. n. 6. & seqq. Ioan. Köppen. decis.
54. n. 38. & 6. neque enim consentientium portio iis hoc casu accrescit. Ro-
senth. c. 9. concl. 82. n. 5. & 6. & ita respondit Scabino Lipsienses, refert Pistor.
d. q. 7. num. 29. [Struv. d. tb. 22. n. 3.] Ex quo & illud dicitur, si unus ex tri-
bus fratribus feendum possidentibus monasterium ingressus, vni solum ces-
serit & donarit, aut refutarit feendum, quod alter frater id pro rata a fratre
cessionario aut donatario petere cum effectu posit, & quidem statim, non

Mm

expe

expectata morte monachi, cum is ingrediendo religionem statim pro defuncto & ciuiliter mortuo habeatur. Curt. iun. p. 4. n. 150. verit. quarto, Zaf. p. 9, n. 26. Rosenth. c. 9. conclus. 81. n. 6. Tam autem proximitatis hic habetur ratio, vt tametsi quis feudum suum proximiiori agnato, qui sibi defuncto superstes successurus erat, vendiderit, tamen si proximiior ille ante venditorem decesserit, alius deinceps agnatus, qui eo tempore quo moritur venditor, proximum successionis gradum obtinet, feudum alienatum reuocare posuit ab heredibus emptoris, vtpote remotiore gradu alienantem attin- gentibus arg. l. filius familias, 114. §. diaus, 11. & ibi Bald. Paul. de Castro, I- mol. & Dd. ff. de legat. 1. iunct. l. cum pater, 77. §. a filio, 10. ff. de leg. 2. c. 1. e0 qui. fin. fec. agnat. 2. F. 49. Vult. dec. 11. num. 100. quod eleganter & eruditè deducit Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. qu. 6. n. 43. & 44. Diff. Anton. Cannet. in c. volentes. §. & quatenus est dictum. Cum & illi agnati qui tempore alienationis proximiores non fuerint, quando ipsos succedendi ordo tangit, feudum reuocare possint, Zaf. p. 9. n. 32. Pistor. d. qu. 6. n. 35. 30. Neque enim ad hoc vt ius reuocandi competat, necesse est vt reuocare volens tempore alienationis facta proximiior fuerit, sed satis est si tempore reuocationis ne- mo sit qui ipsum antecedat. Quid enim si is qui alienationis tempore era- rat proximiior, iure suo non vius mortuus fuerit? Sane hic qui tum erat remotior, incipit fieri proximiior, & ex eo haber ius reuocandi. arg. l. cum pater, 77. §. liberius, 27. ff. de legat. 2. Vultei. d. c. 11. num. 98. Ita vt etiam illi, qui tempore alienationis nondum conceptus vel natus erat, si postea natus fuerit, ius reuocandi competere incipiat. Vult. d. c. 11. n. 99. Hart. Pistor. d. q. 6. n. 37. reg. ad n. 43. Ioan. Koppen decis. 54. n. 76.

VI.

Sed & ita demum ius habent reuocandi feudum ali- enatum, si agnato alienanti non sint heredes in allodio^a, si alienationi non consenserint^b, & denique si intra tempus legitimum ius suum allegauerint^c, quod in iure redimen- di annuo^d, in iure vero reuocandi annorum 30 spatio de- finitur^e.

a). Heres enim defuncti personam representat, Nov. 48. in prefat. & adeundo hereditatem eius voluntatem suo consensu comprobare intelligi- tur. l. 7. C. de liberal. caus. l. 55. §. 2. ff. ad S. C. Trebel. adeo, vt Vlpianus asserere non dubitet, quod is, cui heres sum, fecit, perinde esse, atque si ipso fecisset. l. 6. §. penult. ff. de aqua & aqua pluv. arc. Quo circa sicut con- tra pro-

tra proprium factum venire nemo potest, l. 25. ff. de adoption. ita nec heres contra factum defuncti, l. 14. C. de rei vindic. l. 24. C. de donation. l. 10. C. de soluion. l. 44. ff. ad S. C. Trebel. sed cum ex illius persona lucrum capiat, eius quoque factum praestare debet. l. 149. ff. de reg. iur. Et quod heredes ne in feudo quidem antiquo ex pacto & prouidentia ius reuocandi habeant, tradiderunt Curt. iun. p. 4. n. 148. Zaf. p. 9. n. 28. Hartman. Pistor. 2. quest. 6. n. 75. & q. 9. n. 11. Tiraquell. de retratt. lignag. §. 1. gl. 9. n. 50. Rosenth. c. 9. concl. 69. [Diff. Carpz. p. 2. c. 48. d. 3.] quod ad partem tamen illam pro qua sunt heredes, si coheredes habeant, restringendum est. Vult. d. c. II. n. 93. arg. l. 14. in fi. ibi, pro qua portione. C. de rei vindic. & l. 1. ibi, pro portionibus hereditariis. C. si cert. potat. l. 2. l. si adulta, ibi, ultra portionem in qua successit petitio, non confundatur. C. de hereditar. action. cum simil. v. alleg. Hartm. Pistor. 2. q. 9. n. 12. 13. cum 2. seqq. Quid si heres inuentarium legitime confecerit? Ne hoc quidem proderit ad feudi reuocationem, nisi quatenus eo non reuocato damnum sentiret, quod non sarciret hereditas. l. f. §. 10. ibi, neque lucrum, neque damnum aliquod heres ex humi-
nusmodi sentiat hereditate, C. de iure delib. Ander. Fachin. 7. controvener. iur. 13. conclus. 2. & 3. Rosenth. de feud. c. 9. q. 72. num. 7. 11. & 15. Diff. Schrad. de feud. p. 7. c. 2. n. 55. & seqq. & p. 8. c. 8. n. 27. 28. 29. Intrigiol. cent. feudal. 1. q. 51. n. 101. & 196 Mich. Crast. libr. recept. sentent. §. hereditas. q. 12. n. 29. confer. Hart. Pistor. lib. 2. quest. iur. p. 1. q. 9. n. 28. cum seqq.

b) c. 1. ibi, nisi consentientibus, de alien. feud. pater. 2. F. 39. c. 1. §. pre-
terea, quib. mod. feud. amit. 2. F. 5. c. §. 51. in fin. st. dc. feud. def. cont. sit. 2. F. 26.
Tiraquell. de retratt. lignag. §. 1. gl. 9. n. 121. & seq. & num. 139. Zaf. p. 9. n.
23. & 30. Sonsbec. p. 13. n. 129. Schneid. p. 7. n. 85. & seq. Vult. d. c. II. n. 102.
Mynsing. 4. observ. 85. n. 7. & Resp. 48. n. 2. & seqq. Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1.
q. 6. n. 71. cum 2. seqq. & q. 12. num. 49. 50. 51. Quod verum est, siue con-
fserint ab initio, siue ratum postea habuerint, text. in c. 1. & ibi Altiorot. Sch.
& interpp. communiter. de alienar. feud. pater. Rosenth. c. 9. conclus. 77. n. 3.
vtrum liceit vel illicite alienatio facta sit, non distinguimus. Rosenth. d. con-
clus. 77. num. 5. & ibi alleg. lit. c. Quando vero agnati consensisse videantur,
definiri facile non potest. Quid enim si alienationi sint praesentes, & quod
geritur sciunt, intelligent, nec contradicant, aut protestentur, an pro tacite
saltam consentientibus habebuntur? Affirmat gloss. in c. 1. §. preterea, in
verb. regressum, quib. mod. feud. amit. a qua etiam non alienus fuisse videtur
Hannet. 7. feudor. 7. cum praesens in actu quem contradicendo impidere
posset, si non contradicat, cum approbare & sibi prejudicare censeatur. arg.

Min 2

l. 63.

l. 63. de re indic. l. 26. §. i. ff. de pignor. & alias quoque consensus tacitus sufficit, vbi cunque lex expressum praeceps non requirit. Petr. Fab. ad l. 3. n. 3. de reg. iur. Nos tamen ex sola praesentia & taciturnitate (nisi dolose tacuerit, Rosenth. c. 9. concl. 78. num. 11. 12. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gl. 9. n. 156. & seq. [Carpz. p. 2. c. 48. d. 6. n. 5.] quod in dubio non presumitur, Rosenth. d. loc. num. 13. 14. vbi & diff.) consensum indistincte probari non putamus, arg. l. 8. §. 1. de procurat. l. 5. de seruit. urban. predior. l. 8. §. 15 ff. quib. mod. ping. solv. Schneid. p. 7. n. 88. & seq. Tiraquell. d. gl. 9. num. 150. cum 2. seqq. Rosenth. c. 9. concl. 77. num. 10. 11. 12. Vult. d. c. 11. n. 103. Hartm. Pistor. p. 2. q. 7. n. 1. 2. 3. 4. Dan. Moll. ad Nov. Aug. p. 2. constit. 32. n. 17. [Struv. c. 13. th. 19. n. 1.] Quid enim si fortuito interuenient? Dicendi sunt potius vitare voluisse inuidiam & odium contradictionis: aut erubuisse, in foro, vbi forte contrahebatur, aut in praesentia multorum vasalli culpam arguere. Praesertim si eo tempore locus succedendi nondum erat apertus, cum non ignoraret, ius suum sibi vbiique integrum & saluum manere. arg. l. sicut. 8. §. non videtur. vbi. Dd. ff. quib. mod. pign. vel hyp. solv. Tiraquell. d. gl. 9. n. 148. Schr. p. 8. c. 5. num. 5. Idem est, si rem feudalem pignori dari scierint, praesentesque tacuerint. Rosenth. d. concl. 77. n. 13. Diff. Andr. de Hern. in d. §. præterea, n. 31. Aluar. n. 4. Affl. n. 8. vers. secundo probatur. ibi, licet secus sit in pignore, quib. mod. feud. amitt. Quoties vero ultra praesentiam aliquid dicatum vel factum ab illis est, ex quo consensus colligi & argui possit, consensum interuenisse dicendum est, arg. l. 11. C. de cuius. l. 17. l. 12. & ibi gl. & Dd. ff. eod. Tiraq. d. gl. 9. n. 158. Hart. Pistor. d. q. 7. n. 5. Rosent. c. 6. concl. 78. p. 15. Vult. de feud. lib. 1. c. 10. n. 72. in fin. Schrad. p. 8. c. 5. n. 6. vers. iuxta hoc primo quero. & paulo post c. 6. n. 1. ibi, quod usq. adeo. Quod ex eo, quod tanquam testes subscripterunt, vel tutorio nomine consenserunt, colligi non potest, arg. l. cum quedam. C. de administr. tutor. §. si tutor. In fit. de inoff. testam. Tiraquell. d. gl. 9. n. 142. & seq. Io. Keppen. decis. 54. n. 73. Hartm. Pistor. d. q. 7. num. 11. & seq. Diff. quoad subscriptionem Rosenth. d. concl. 78. n. 17. & quoad consensum etiam tutorum Niell. disput. feudal. 6. thes. 9. [Esbach. ad Carpz. p. 2. C. 48. d. 6. Struv. d. 1. Dn. Parens de Cautel. contr. S. L. c. 6. S. 13.] In eo non consentiunt Interpp. si agnatus a venditore requisitus feudum emere recuset, aut prætermittat, an hoc ipso consensisse presumatur? Affirm. Bald. & Affl. in c. § sed etiam res, per quos fiat iniust. arg. Lqui Rome, 122. Schöberedes, 3. de verb. oblig. Neg. & quidem rectius Molini. in consuet. Paris. §. 3. gl. 1. n. 6. Tiraq. d. gl. 9. n. 145. Schneid. d. p. 7. n. 94. & seq. Hart. Pistor. d. q. 7. n. 6. & 4. seq. Schrad. p. 8. c. 8. n. 50. Rosent. c. 9. concl. 78. n. 1. An vero qui ita requiri fitus

fitus emere noluit, etiam a iure retrahendi excludetur? Distinguimus ex modo requisitionis, & responsionis agnati: Aut enim requisitus fuit simpliciter, sine pretii & emptoris designatione, & si recusat in iure negotiūs sibi non praejudicat: aut pretium & nomen emptoris ipsi indicatum fuit, & tum vel indicanti nihil respondit, & adhuc ius suum saluum habet, arg. l. viduae. C. de nupt. l. pater tuelam. ff. de administr. tut. c. cum in veteri. extr. de elect. c. cum olim extr. de arbitr. Speculat in tit. de emphyt. §. nunc aliqua, 123. vel respondit, emptionemque expresse recusavit, & omnino excludetur. Hart. Pistor. lib. 2. p. 1. q. 12. n. 62. & seq. [Carpz. P. 2. €. 32. def. 1.] Diff. Andr. Fachin. lib. 7. controv. iur. c. 16. qui eum excludit indistincte. Wefenb. ad Nouell. Elec. Aug. p. 2. conf. 32. addens sic tenere Wittenbergenses. Quod etiam sentire videretur Dan. Moller. ad conf. 32. n. 17. Beneficio tamen reuocandi ex iure successionalis ee ipso renunciasset non censetur. Pistor. d. q. 12. n. 46. 47. & seq. Tiraq. d. gl. 9. n. 124. & n. 161. arg. l. si dominus, vbi Bart. de seruit. verb. p. red. l. suum heredem. C. de iure delib. sane si agnati alienationi vere consensisse probentur, non sibi solum, sed & heredibus suis omnem omnino feudi reuocandiam praecedunt. Vult. d. c. II. num. 102. [Struv. d. l. n. 2.] late Rosenth. c. 9. concl. 79. per tor. vbi tamen ex parte dissentit. Diff. Curt. iun. p. 4. n. 150. Schrad. p. 8. c. 8. num. 18. Zaf. p. 9. n. 27. Mynsing. cent. 1. obs. 50. & cent. 5. obs. 5. Wurmbs. tit. de feudis, 51. observ. 4. num. 6. distinguentes inter consensum simplicem, & cum obligatione de non contraueniendo coniunctum, & ita quoque Pinell. in l. 1. p. 3. num. 83. vers. limitatur sexto. C. de bon. mater. communem dicit Rosenth. & eam defendantes cum suis rarioribus refert Pistor. d. q. 7. n. 42. & 5. seqq. eandemque admittit num. 48. in herede consequentis alienationi proprio iure, & non eius cui successit reuocationem petente. Est autem iste consensus stricti iuris, vnde si indefinitus non est, de persona ad personam, de re ad rem, de causa ad causam extendendus, aut portigendus non est. Rosenth. c. 9. conclus. 80. num. 1. Cessante itaque persona cuius contemplatione couensem fuit, is consensus amplius consentienti aut eius heredibus non obest. Schrad. p. 8. c. 5. n. 9. Hartm. Pistor. d. q. 7. n. 36. 37. 38. arg. l. 8. §. 13. quib. mod. pign. vel hypot. solv. l. 28. ff. de legat. 2. l. 1. §. & datur. ff. de ag. quotid. l. 126. §. Chrysogonus, in fin. ff. de verb. oblig. Huc pertinet casus quem ponit Afflict. in c. 1. num. 3. 4. de alienat. feud. pater. eundemque fecutus Pistor. d. q. 7. n. 41. vers. hinc docuit. arg. l. 15. ff. de patt. l. 9. ff. de transatt. l. 31. C. cod. l. mater decedens. ff. de inoffic. testam. v. Schrad. d. c. 5. num. 22. & seq. quib. 7. p. 8. Diff. Rosenth. c. 9. concl. 90. num. 4. Et alias, quem ponit idem Afflict. in d. c. Titius, in princ. n. 2.

M m 3

G 3. de

¶ 3. de alien.feud.pater. & post illum Schrad. d. loc. versic. sexto quarto. c. 20. n. 20. & seq. q. 5. arg. l. 42. & ibi Bartol. de vñucap. Diff. iterum Rosenth. d. concl. 90. n. 67. dubitat & subsistit in eo Pistor. d. n. 41. in fin.

c) Quo elapso amplius non audiuntur! d. vers. Titius. inf. & ibi gloss. & Dd. communiquer. Tiraquell. de retr. lignag. §. 1. gloss. 10. num. 8. 9. & gloss. II. n. 63. & seqq. Zaf. p. 9. n. 29. Schrad. p. 8. c. 7. n. 42. versic. ego vero §. n. 43. & seq. Gail. 2. observ. 19. n. 10. inf. Myns. 4. obs. 85. n. 9. & 3. observ. 51. n. 3 vbi in Camera ita iudicatum refert. Ne is in quem feudum est alienatum semper sit in incerto. Vult. 1. feud. II. n. 108. in pr. & quia tacite videntur in alienationem confessisse Borch. c. 8. de feu. n. 149. Wurm. tit. 51. obs. 4. n. 9. in fin. idq; certius esse quam Apollinis oracula olim fuerint habita, scribit Rosenth. e. 9. concl. 86. n. 2. Moræ itaq; purgatio hic non admittitur, cum tempus illud sit de forma & solennitate retrodatus. Tiraq. de retr. lignag. §. 1. gl. 10. n. 90. Hart. Pistor. lib. 2. p. 1. q. 12. n. 21. Ros. c. 9. concl. 93. n. 4. Tiraq. de retr. conuent. §. 1. gl. 2. n. 51. & plenius de retr. lignag. §. 3. gl. 4. add. Io. Goedt. in l. 12. §. 1. n. 10. de V.S. Diff. Dan. Moller. ad Nou. El. Aug. p. 2. c. 32. n. 47. & 8. seq. vbi n. 50. id arbitrio iudicis permittit, quo etiam inclinare videtur Tiraq. d. §. 4. n. 6. in iudiciis tamen Saxonice & Gallicis difficulter id recipi vterq; fatetur. Nisi ea fiat re integra. Schr. p. 8. c. 7. n. 8. Rosent. d. concl. 93. n. 8. vel alioquin oblationem legitimo tempore non factam ex iusta causa excusat, arg. I. 10. §. 1. inf. ff. ad l. Rhod. I. 2. §. 1. ff. & quis caution. l. 23. §. 1. de recept. arbitr. Diff. Tiraq. de retr. lignag. §. 1. gl. 10. n. 124. & seqq.

d) d. vers. Titius ibi, per annum ex quo sciuit, si de feu. def. cont. sit. d. vers. porro, qual olim feud. al. pot. Cuiac. 2. F. 4. & 14. Io. Köpper. dec. 54. n. 51. Mod. Pistor. conf. 10. n. 19. lib. 1. Wes. conf. 15. n. 86. in fin. & n. seq. & conf. 34. n. 49. & conf. 41. n. 172. & hanc in iudicando sequendam esse, ait Mynsing. 3. obs. 51. n. 8. siue feudum in remotiorem agnatum, siue extraneum fuerit alienatum. Harm. Pistor. p. 2. q. 12. n. 22. quia vtrobij; subest eadem ratio. Rosenth. c. 9. concl. 93. n. 6. Schrad. d. c. 7. n. 42. [Struv. d. c. 13. th. 21. n. 3.] Diff. vulgo Dd. qui in alienatione agnato remotori facta id quidem concedunt, sed in ea quæ fit in extraneum, 30 annos largiuntur, gloss. in d. §. Titius, & ibid. Ifern. n. 2. Affl. & t. n. 3. Zaf. p. 9. n. 29. Curt. iun. p. 4. n. 53. Myns. 4. obs. 85. n. 9. & seq. Sonsb. p. 13. n. 117. Gail. 2. obs. 19. n. 13. Clar. §. feudum, q. 42. n. 10. quam sententiam peronatis pedibus Interpp. ad d. §. Titius, ad vnum sequi, dicit Pistor. p. 2. q. 8. n. 12. Annus autem mox a tempore celebrati contractus currere incipit, Tiraq. d. gl. 10. n. 115. & seqq. Pistor. d. q. 12. n. 23. in f. & n. seq. Dan. Moller. ad d. conf. 32. n. 5. in f. & seq. vbi ita iudicatum & obseruatum siue suo tempore testatur. Diff. Bald. in tract. de iure negotiū pñsēwç, col pen. vers. quia non constat. Aegid. Bellamer. in c. constitutus. col. 12. vers. tercia dico de respit. in integr. Guido Pap. singul. 873. qui cum non nisi

nisi a tempore traditionis computari volunt. [Quorum sententia quoq; ve-
rior videtur. Zaf. de retr. p.111. Berl. P.z. concl.40. n.33. Et ita responsum in
nostra Facultate Iuridica Hallensi mense Iunio 1693.] Modo agnatus sciuerit
feudum alienatum esse, & quidem plene, hoc est, si totum negotium cognoverit
cum omnibus suis qualitatibus. Cacheran. decis. 176. Molin. in consuet.
Paris. 2.1. §.13. gl.12. n.1. & 2. per 1.76. ff. de reg. iur. l. aut qualiter. §.1. ibi, ne qui-
dem perfunditorie aut obscure, quod vi aut clam. Hart. Pift. d.q.12. n.29. & seq.
Rosent. c.9. concl.93. n.10. [Struv. d.l.] quia annum tempus lege alicui pre-
finitum ignorantia non currit, arg. 1.15. §.5. in f. ff. quod vi aut clam. late Tiraq.
de retr. sign. §.35. gl.4. n. 1. & 22. cum ex capite ignorantiae habeat restitu-
tionem in integrum. Fern. Vafq. l.2. illuſtr. contr. c.95. Koppen. dec.52. n. 28. Nisi
ea fuerit affectata, l.i. §.1. ibi, sed si id egit emptor ne cognoscatur debet, ff. de a-
ction. empt. l. qui contra, ibi, errore non affectato. C.de incęf. nupt. c. cum inhibbit.
§. si quis vero ibi, affectatores ignorantiae, de clandes. de spons. Tiraq. d. gl.3. n.
28. Pistor. d.q.12. n.27. Vel alioquin crassa & supina. Illa enim regulariter ha-
betur pro scientia, vt non glossa, in Clemenc. i.in verb. scienter, de consangu. &
aff. & in c.1. & similiter, verb. scienter, quib. mod. feud. amitt. l. nec supina, de
iur. & fact. ignor. Tiraquell. d.l. n.34. Pistor. d.loc. n.28. Item non currit hoc
tempus pupillo, Bald. & Dd. in d. §. porro. & Matth. de Afflict. n.73. qual.
olim feud. alien. pot. per ea que not. in l. fin. C. in quib. caus. in integr. restit.
Boer. decis. 47. n.9. sed bene minori, vt discere probatur in c. constitutus,
ext. de restit. in integr. Tiraquell. de retratt. lignag. §.35. gl. 2. n. 1. 2. & seqq.
succurrirunt tamen illi per restitucionem in integrum. d.c. constitutus. Hart.
Pistor. d. quas. 12. n.35. & seq. Tiraquell. d. loc. n.3. & 6. Guido. Pap. q.31.
n.2. Diff. Afflict. in d. §. porro, qui ipso iure hoc tempus minori non currere
exitimat, cui adstipulatur Schrad. p.1. c.5. num. 25. qui tamen nostram sen-
tentiam probare videtur, p. 10. scđt. 1. num. 71. Verum idem p.8. c.7. num. 49.
distinguit inter minorem non habentem curatorem, & eum qui sub cura-
tore constitutus est, quasi illi hoc tempus currat, hic vero ipso iure tutus
sit. Non etiam puto defendi posse, quod idem Schrad. d. c. 7. num. 50. affe-
rit, minorem cui hoc tempus ipso iure currit, non possit petere restitutio-
nem in integrum, nisi intra annum ex quo maior fuerit factus, cum in con-
trarium sit, l. fin. C. de tempor. in integr. restit. qua diserte & indistincte præ-
stabilitur restitucionibus tam minorum quam maiorum quadriennium con-
tinuum. Annorum tamen 30. lapsu agnatum etiam ignorantem ab hoc iure
περιμήσεως submoueri recte censuerunt Hartm. Pistor. d. q. 12. num. 36.
& 2. seqq. Rosenth. d. concl.93. num. 16. Schrad. d.p. 8. c.7. n.47. [Struv. d.
l.n.4.]

l. n. 4.] An vero hoc modo exclusus ex clausula saltem generali (si quia mibi iusta causa videbitur) restitui possit, inter Interpp. non conuenit. Affirmat eniā Afflīct. in d. § porro, n. 71. Schr. d. n. 46. Rosent. c. 9. concl. 95. n. 5. Negat. Hart. Pift. d. q. 12. n. 40. & 3. seqq. quem & ipse lubens sequor, per not. Tiraq. d. § 35. gl. 4 n. 36. idem constitutum est Nouel. Elect. Aug. p. 2. c. 9. vbi Dan. Moll. n. 1. Cursus vero temporis istius anni iuri redimendi præstituti, neque interpellatione extra judiciali sola, Tiraq. de retratt. lignag. §. 8. gl. 2. n. 1. Chaffan. in consuet. Burg. rub. 10. de retratt. §. 1. in verb. dedans l' an & iour. n. 1. vers. sed quero quidem. Schr. d. c. 7. q. 11. n. 59. quamvis contrarium olim respondisse Scabinos Lipsienses, referat Pift. d. q. 12. n. 44. Neque citatione, Hart. Pift. d. loc. n. 45. Diff. Tiraq. d. §. 8. gl. 2. n. 1. Chaff. d. loc. Rosent. c. 9. concl. 94. n. 7. Sed litis contestatione interruptitur. Si quidem in omnibus illis iuribus & actionibus, que ex legis dispositione sua natura temporales sunt, ea sola præscriptio impeditur, Schrad. d. n. 59. Pift. d. n. 45. Vult. d. c. 11. n. 108. inf.

e) *Gloss in d. Versic. Titius, in verb. per annum, & ibi interpp. [ad text. obſt. in d. § Titius 2. F. 26. reſpondit Struv. d. c. 13. tb. 18. n. 2.] atque ita omnes tenere ait Pift. p. 2. q. 8. n. 31. & seqq. Borch. a. 8. n. 149. Köppen. deciſ. 54. n. 96. [In Saxonia 30. anni annus & dies requiri, dicit Carpz. p. 2. c. 50. d. 5.] vbi similiiter non refert in plane extraneum remotionem agnatum facta sit alienatio, Pift. d. loc. Diff. late Rosent. c. 9. concl. 95. n. 1. Initium vero huius præscriptionis a tempore mortis alienatus sumitur, text. int. c. n. 5. vnu ex fratrib. deder. Sonsb. p. 13. n. 110. Schrad. p. 8. c. 3. n. 45. & seq. Cach. dec. 177. n. 3. Rol. d. concl. 95. n. 3. [Iterius c. 23. §. 14.] Diff. Io. Schon. diff. feudal. g. tb. 116. fol. 1. qui id a morte eius in quem feendum alienatum est erronee sumit. Et si autem ea contra proximiores impleta fuerit, agnatis tamen in gradu frequentibus, nisi contra proprias ipsorum personas impleta sit, sublati et medio proximioribus, in suo iure retocandi non nocet, c. 8. n. 1. in princ. Vers. quid ergo, de inueſtit. de re alien. fact. c. 8. n. 1. hoc quoq; ibi, nihilominus reuerit ad me, de ſucceſſi. feud. c. 8. n. 5. satis bene, 2. de prohib. feud. alien. per Loth. c. 8. n. 5. s. n. ex fratribus deder. Pift. d. q. 8. n. 41. & 3. seqq. Köpp. dec. 54. n. 98. Andr. Fach. 7. controſ. iur. 12. [Carpz. d. c. 50. d. 6. Carol. a Kirchb. de feudo ex paſto & prouid. & hered. c. 5. n. 90. Idem in feudi Imperii obtinere, prolixe tradit. Myl. ab Ehrenb. in Nom. Princ. Imp. c. 17. qui tamen ipſe n. 5. ſententiam illam dubiam dicit, ſed prater rem. add. Iter. d. c. 23. §. 15.] Diff. Pinel. in ant. niſi tricennale, p. 55. C. de bon. mater. cuius argumentum late recenſet Pift. d. q. 8. a. n. 45. & que ad n. 55. eademque refutat a. n. 62. & que ad n. 71. Quod quidem in agnatis, non vero in filiis alienantibus procedit, illis enim contra defunctum impleta præscriptio obſt, l. 8. n. 1. pro ſecundo, C. de cad. tollend. quia a parentibus cauſam ſuam habere cenſentur, quorum beneficio conſequuntur feuda, Hart. Pift. libr. 2. p. 1. q. 13. n. 49. ait in præscriptionibus hoc regularē eſt, vt qui accessione ſuī autoris vtetur, iſ illa cum omni cauſa vtatur, l. Pomporius, §. 1. cum seqq. de acquir. poſſeff. Hartm. Pift. d. q. 8. n. 77. & seq. p. 2. niſi feendum sit ex paſto & prouidentia, Rosent. c. 9. q. 85. n. 1. Diff. Hartm. Pift. d. q. 8. n. 77. & seq.*

DISPV-

Halle, Diss., 1698 J.S. Stryk

f

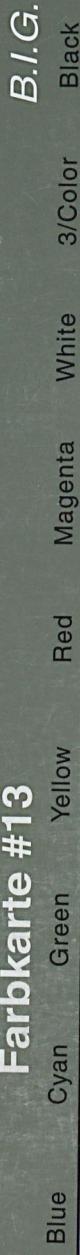

5b.

WDA

Inches	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Centimetres	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Farbkarte #13

1698 13t 10

ONII, IC.
IS X

ITE
EVO.

Publico,
n. de RHEZ
CIANA,

YKIO
nario,

X

ittit

Bulffen/

i, AC, TYP.